

[Hartvig Frisch.]

Da jeg ikke finder Grund til i den Anledning at gaa ind i en længere Debat, skal jeg kun til Slut sige om Socialdemokratiets Stilling til Folkeforbundet, at vi anser det for at være det i Øjeblikket eneste eksisterende internationale Organ til Opretholdelse af Freden, og at vi derfor er parate til ved vore Kræfter at støtte dets Bestræbelser. Vi ønsker, at vor Stat som andre Stater, der er Medlemmer, overholder de Forpligtelser, som er knyttet dertil, og vi ser saaledes paa Sagen, at uden dette Instrument, hvor svagt det end kan være, vil vi komme til uvægerligt at havne i Stormagtsalliancepolitikken, som vi har kendt den i tidligere Tid. Alle mindre Stater i Europa maa afgjort være interesserede i, at vi ikke atter havner i en ren Stormagtsalliancepolitik, og vi maa derfor være taknemmelige over for de større Stater, som har taget deres Opgave alvorlig, og som har gjort et Arbejde for at opretholde Folkeforbundspagten.

Med disse Ord skal jeg give mit Partis Tilslutning til den Bemyndigelseslov, der her er forelagt.

Krag: I sin Forelæggelsestale har den højtærede Udenrigsminister udførlig redegjort for denne Sags Forhistorie. Jeg har intet til denne Redegørelse at føje, ligesom jeg ogsaa kan tage til Efterretning den Redegørelse for den italienske Note, som den højtærede Udenrigsminister har givet.

Det foreliggende Lovforslags Formaal er ganske enkelt, simpelt hen Udtryk for Kravet om Opfyldelse af vore Forpligtelser som Medlem af Folkeforbundet. Man maa udtale det Haab i denne Forbindelse, at det, idet vi sammen med en Række andre Folkeforbundsmedlemmer træffer Foranstaltninger til Opfyldelse af disse Forpligtelser, da maa paa effektiv Maade virke til Genskabelse af Freden. Men vi ser i dette Lovforslags Fremsættelse og i de Foranstaltninger, som paa Grundlag af de forskellige Staters Handling i denne Sag finder Sted, et Udtryk for den fuldkomne Ændring af det gamle Neutralitetsbegreb, som gennem Folkeforbundets Etablering er tilvejebragt.

Saaledes som Lovforslaget er affattet, tager det et almindeligt Sigte, og det er mig bekendt, af hvilke Grunde den højtærede Udenrigsminister har ment det ønskeligt. Jeg skal ogsaa gerne udtale, at jeg finder det Hensyn, som man her har villet give Udtryk, forstaaeligt; men paa den anden Side maa jeg i Overensstemmelse

med mit Parti være af den Opfattelse, at den Beføjelse, som Regeringen her søger, er overordentlig vidtgaaende, ikke blot i Relation til den øjeblikkelige Situation, som har foranlediget dette Lovforslags Fremsættelse, men ganske særlig med Fremtiden for Øje.

Nu udtalte Socialdemokratiets ærede Ordfører (Hartvig Frisch) for et Øjeblik siden, at han ikke vilde nære nogen som helst Betænkkelighed ved at give en hvilken som helst Regering en saadan Lov i Hænde i Forvisning om, at den ikke vilde kunne benyttes, medmindre Foranstaltninger fra Folkeforbundets Side til Etablering af Artikel 16's Bestemmelser i Praksis forelaa, og det er jo ganske utvivlsomt saaledes, at ingen dansk Regering vilde finde paa at træffe Foranstaltninger af den Karakter, medmindre det var foranlediget ved en Optræden fra Folkeforbundets Side. Men det forekommer mig dog, at Rigsdagen ikke kan fraskrive sig al Indflydelse paa tilsvarende Forhold, som senere maatte opstaa, thi som det fremgaar af den højtærede Udenrigsministers Redegørelse, er der Stater, som i den foreliggende Situation af for dem ret livsvigtige Hensyn har maattet tage Reservationer, og om i fremtidige Tilfælde saadanne Hensyn kan blive af afgørende Vægt ogsaa for Danmark, kan paa Forhaand ingen vide.

Derfor kan vi ikke billige, at Rigsdagen ved en Lovgivning som den, der her er stillet Forslag om, fraskriver sig al Indflydelse paa tilsvarende Forhold, hvis saadanne senere maatte opstaa. Thi, som sagt, ingen kan vide, om saadant ikke kan indtræde over for andre Stater som det, vi nu staar over for, hvad denne pagtbrydende Stat angaar, og skulde saadanne Forhold indtræde, kan det, som sagt, komme til at angaa Foranstaltninger af den videstgaaende økonomiske og statslige Interesse for Danmark og komme til at omfatte absolut vitale danske Interesser.

Vi kan derfor ikke tiltræde Lovforslaget i den Form, hvori det her foreligger, men maa ønske, at det overgives til en kort Udvalgsbehandling. Naturligvis erkender vi, at Lovgivning i det foreliggende Tilfælde er fornøden, og det er jo ogsaa selve Lovforslaget Udtryk for, og derfor gaar jeg ogsaa ud fra, at den højtærede Udenrigsminister og Flertalspartierne her i Salen vil stille sig forstaaende over for Ændringer, som tilsigter at sikre Rigsdagen dens Indflydelse i eventuelt kommende Situationer af tilsvarende Art som den, der nu foreligger, saaledes at der sikres Rigsdagen